

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **C., s. r. o.**, so sídlom: P., N., P. X., Č., IČO: X., zast. advokátskou kanceláriou F., s. r. o., so sídlom: G., B., IČO: X., konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. B., PhD., proti odporkyňi: **I.**, bytom: M. O., **o zaplatenie zmenkového úroku**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4C/300/2013, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/77/2014-53 zo dňa 9. apríla 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odporkyňi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Brezno ako súd prvého stupňa svojím uznesením č. k. 4C/300/2013-38 zo dňa 02. 12. 2013 konanie o zaplatenie zmenkového úroku zastavil.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súd dňa 28. 03. 2013 domáhal voči odporkyňi zaplatenia kapitalizovaného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne za obdobie od 25. 12. 2010 do 24. 07. 2012 spolu s kapitalizovaným 6%-ným ročným úrokom zo zmenkovej sumy za obdobie od 10. 03. 2011 do 24. 07. 2012, v celkovej výške 138,67 eur, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 zmenkovej sumy, ako aj náhrady trov konania. Súd podaním zo dňa 23. 09. 2013 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur, ktorú sumu vyčíslil v súlade s položkou 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Súd navrhovateľa súčasne upozornil na následky nezaplatenia súdneho poplatku

v stanovenej lehote 10 dní. Keďže navrhovateľ súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur v lehote určenej výzvou zo dňa 23. 09. 2013, doručenou mu dňa 30. 09. 2013 nezaplatil, a to aj napriek tomu, že o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote bol poučený, súd konanie podľa § 10 ods. 1 vety prvej zákona č. 71/1992 Zb. zastavil.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 41Cob/77/2014-53 zo dňa 09. 04. 2014, uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ svoj návrh podal v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej tiež ako „Nariadenie“), ktorým sa ustanovuje európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu. Poukázal na § 2 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, položku č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, § 120 ods. 1 O. s. p. a článok 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007 a skonštatoval, že súd prvého stupňa správne vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, nakoľko v danom prípade podľa článku 19 Nariadenia sa konanie riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, t. j. Občianskym súdnym poriadkom a zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľ si uplatnil zaplatenie kapitalizovaného zmenkového úroku, preto bol správne súdom prvého stupňa vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a pokiaľ navrhovateľ súdny poplatok nezaplatil, prvostupňový súd správne konanie zastavil. Odvolací súd ďalej uviedol, že navrhovateľ v odvolaní len tvrdil, že súdny poplatok zaplatil v lehote na podanie odvolania voči uzneseniu o zastavení konania, preto v súlade s § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch je potrebné napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť. Na základe tohto odvolania prvostupňový súd zisťoval, či navrhovateľ vyrubený súdny poplatok zaplatil. Podľa oznámenia účtárne Okresného súdu Brezno na č. 1. 45, do dňa 15. 01. 2014 súdny

poplatok zaplatený nebol, rovnako na č. 1. 45 spisu sa nachádza úradný záznam o tom, že súdny poplatok nebol zaplatený ani kolkovými známkami. Napriek povinnosti vyplývajúcej z § 120 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ v odvolaní proti prvostupňovému uzneseniu o zastavení konania neuviedol, kedy zaplatil súdny poplatok, ani v akej výške, a teda zaplatenie súdneho poplatku nepreukázal žiadnym dôkazom. Napriek tomu súd prvého stupňa skúmal, či navrhovateľ súdny poplatok v lehote na podanie odvolania skutočne zaplatil a zistil, že súdny poplatok nebol zaplatený ani kolkovými známkami, ani na účet Okresného súdu Brezno, preto spis spolu s odvolaním navrhovateľa predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolaciemu. Tento po preskúmaní veci konštatoval, že v danom prípade nebol dôvod na zrušenie uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, pretože navrhovateľ súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania nezaplatil.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 05. 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie navrhovateľ (ďalej tiež ako „dovolateľ“) argumentujúc procesnou vadou konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.. Tvrdí, že tým, že prvostupňový súd zastavil konanie bez meritórneho prejednaní veci, odňal mu možnosť konať pred súdom, rovnako aj súd odvolací, ktorý prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Navrhovateľ má za to, že otázka zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nie je z riešenia Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007 vynechaná v úmysle ponechať riešenie tejto otázky na vnútroštátnu právnu úpravu, ale naopak z dôvodu, že taký postup nie je v tomto konaní prípustný. Tvrdí, že na prejednávanú vec je potrebné aplikovať Nariadenie, ktoré však možnosť zastavenia konania pri nezaplatení súdneho poplatku neupravuje, preto taký procesný postup podľa navrhovateľa prípustný nie je. I keď Nariadenie ráta s existenciou poplatkových povinností za vedenie súdneho konania (napr. vo formulári bod 6.1. a bod 7.3.3. bod a/), pokiaľ Nariadenie neupravuje možnosť zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, je táto skutočnosť podľa navrhovateľa zámerom tvorcov Nariadenia. V ďalšom navrhovateľ poukázal na postup ustanovený Nariadením, podľa ktorého súd po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ktoré spolu s kópiou návrhu na uplatnenie pohľadávky doručí odporcovi v súlade s článkom 13 Nariadenia, pričom tieto dokumenty odošle do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky. Z uvedeného navrhovateľovi vyplýva, že konajúci súd je povinný tento úkon vykonať bez ohľadu na splnenie či nesplnenie

poplatkovej povinnosti. Poplatková povinnosť podľa neho nemôže mať vplyv na procesný postup podľa Nariadenia. Rovnako poukázaním na článok 7 ods. 1 a 3 Nariadenia má navrhovateľ za to, že Nariadenie núti konajúci súd vykonať úkony vo veci samej bez ohľadu na úhradu súdneho poplatku. Rozhodujúcou okolnosťou je doručenie riadneho návrhu a nie zaplatenie súdneho poplatku. Nariadenie nestanovuje žiadne lehoty na procesný postup vo vzťahu k splneniu poplatkovej povinnosti, preto ani konajúci súd nemôže na túto okolnosť viazať procesný postup. Ďalej poukazom na § 10 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. navrhovateľ tvrdí, že konanie nemôže byť zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak sa už začalo konanie vo veci samej. Tvrdí, že konajúci súd je povinný konať vo veci samej bez ohľadu na zaplatenie súdneho poplatku, a to v Nariadení stanovenej lehote 14 dní odo dňa doručenia návrhu. Má za to, že ak by konajúci súd vo veci samej nepostupoval a v 14-dňovej lehote by neodoslal tlačivo odporcovi, konal by v rozpore s Nariadením, zasahujúc tak do základných práv účastníka konania na prístup súdu, resp. spravodlivý súdny proces. Považujúc procesný postup súdov oboch nižších stupňov za protiprávny, navrhovateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K dovolaniu navrhovateľa sa odporkyňa nevyjadrila, pričom jej dovolanie vzhľadom na doterajší priebeh konania nebolo ani doručované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Z príslušných ustanovení O. s. p. je zrejmé, že dovolaním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. sú uvedené rozhodnutia odvolacieho súdu vydané

v procesnej forme uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné. Je tomu tak v prípade, ak je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska s tým, že dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia / § 239 ods. 2 písm. b/, alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné / nevykonateľné / na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením / § 239 ods. 3 O. s. p. /.

V predmetnej veci je dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. V zmysle citovaného ustanovenia sa jedná o uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež povinnosť vyplývajúcu z ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale skúmal tiež, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, majúcich za následok tzv. zmätočnosť

rozhodnutia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p. pritom nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že k vade vymenovanej v tomto ustanovení došlo, ale rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľ procesné vady uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O. s. p. nenamietal a keďže vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo, zameral sa dovolací súd na vadu konania namietanú dovolateľom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. spočívajúcej v tvrdení o odňatí možnosti konať pred súdom.

Pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania.

Dovolateľ vo vzťahu k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. namietol nesprávne posúdenie otázky zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania v dôsledku nesprávnej aplikácie Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007, opodstatnenosť ktorého tvrdenia však dovolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nezistil.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že dňa 28. 03. 2013 bol Okresnému súdu Brezno ako súdu prvého stupňa doručený návrh navrhovateľa zo dňa 18. 03. 2013 na uplatnenie pohľadávky voči odporkyni podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007 (č. l. 1 – 3). Po tom, čo Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený uznesením sp. zn. 41Ncb/472/2013 zo dňa 17. 07. 2013 na námietku navrhovateľa proti postúpeniu veci z Okresného súdu Brezno Okresnému súdu Banská Bystrica vyslovil, že miestne príslušným na prejednanie veci je Okresný súd Brezno (č. l. 21 – 24), tento výzvou č. k. 4C/300/2013-37 zo dňa 23. 09. 2013 vyzval navrhovateľa, aby v lehote do 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 16,50 eur

podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Súd navrhovateľa súčasne poučil, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví; pred zaplatením celého poplatku v správnej výške nemôže súd vo veci konať. V súlade s ust. § 49 ods. 1 O. s. p. bola výzva doručená právnomu zástupcovi navrhovateľa, ako vyplýva z údajov na doručení pripojenej k č. l. 27 spisu, dňa 30. 09. 2013. Z dôvodu, že navrhovateľ súdny poplatok v určenej dobe nezaplatil, súd prvého stupňa uznesením č. k. 4C/300/2013-38 zo dňa 02. 12. 2013 konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastavil. Na odvolanie navrhovateľa (č. l. 42) Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 41Cob/77/2014-53 zo dňa 09. 04. 2014, uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Doručením uznesenia odvolacieho súdu právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 05. 05. 2014 (č. l. 57), nadobudlo toto uznesenie uvedeným dňom právoplatnosť. Následne, dňa 14. 05. 2014, bola navrhovateľom zložená na účet prvostupňového súdu suma 16,50 eur ako súdny poplatok za návrh na začatie konania. Vzápätí, dňa 28. 05. 2014, bolo súdu prvého stupňa doručené dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu zo dňa 09. 04. 2014.

Podľa bodu 7, vety tretia a štvrtá Nariadenia, je potrebné ustanoviť európske konanie pre pohľadávky s nízkou hodnotou sporu („európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu“). Cieľom takéhoto konania by malo byť zjednodušenie prístupu k spravodlivosti.

Podľa článku 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou, veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, úč. od 15. 06. 2013 do 30. 11. 2013, t. j. aj v čase vyrubenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania v predmetnej veci, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, úč. v čase vyrubenia súdneho poplatku, z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, je

poplatok z ceny (z úhrady) predmetu konania alebo hodnoty predmetu sporu, 6%, najmenej 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura, v obchodných veciach najviac 33 193,50 eura.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá za bodkočiarkou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, úč. od 01. 12. 2013 do 31. 12. 2013, t. j. v čase zastavenia konania, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví.

Vyššie citované Nariadenie z 11. 07. 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zlepšuje a zjednodušuje konania v občianskych a obchodných veciach, kde hodnota požadovanej sumy nepresahuje 2000 eur. Ide o písomné konanie okrem prípadu, že súd považuje ústne prerokovanie za potrebné. Nariadením sa ustanovujú obmedzenia pre účastníkov konania a súd s cieľom urýchliť konanie. Z jeho článku 19 je bezpochyby zrejmé, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, pokiaľ Nariadenie neustanovuje inak.

Vzhľadom na uvedené treba súhlasiť s postupom súdu prvého stupňa (potvrdený aj súdom odvolacím), ktorý pri rozhodovaní o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania navrhovateľom aplikoval právny poriadok Slovenskej republiky, konkrétne § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.. Ide o kogentné ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, kedy za splnenia zákonom predpokladaných podmienok je súd povinný konanie zastaviť. V predmetnej veci navrhovateľ ako poplatník podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. súdny poplatok napriek výzve súdu v zákonnej lehote nezaplatil, pričom o následkoch nezaplatenia bol poučený. Keďže súd konať vo veci samej ešte nezačal, súd správne konanie zastavil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd považuje námietku dovolateľa spočívajúcu v tvrdení o odňatí možnosti konať pred súdom pre zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania v dôsledku nesprávnej aplikácie Nariadenia, za nedôvodnú.

Keďže v danom prípade dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporkyňa bola v dovolacom konaní úspešná, preto by mala právo na náhradu trov dovolacieho konania, keďže jej však trovy v tomto konaní nevznikli žiadne (vzhľadom na doterajší priebeh konania vo vzťahu k jej osobe neboli vykonané žiadne úkony), dovolací súd jej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 30. apríla 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová